

Паша дере 2011

Пътуването до Паша дере е много бързо и евтино. От Велико Търново до Варна с влак се пътува три часа. От гарата се взема автобус № 60, който стига до последната спирка за 50 минути. Цената е 1.40 лв. Понякога има поставени две табели – 17 и 60. Автобус № 17 пътува до Галата на всеки 20 минути, а № 60 на два часа, а в празник и на повече. Спирката се намира от другата страна на улицата, която минава покрай гарата.

Автобусът преминава през кварталите Аспарухово и Галата. После навлиза в квартал Прибой. Ако се слезе на спирка Казаните и се тръгне в ляво към морето, в началото по път, после по стълбище, се стига до хижа Ветеран, която е на залива Фичоза.

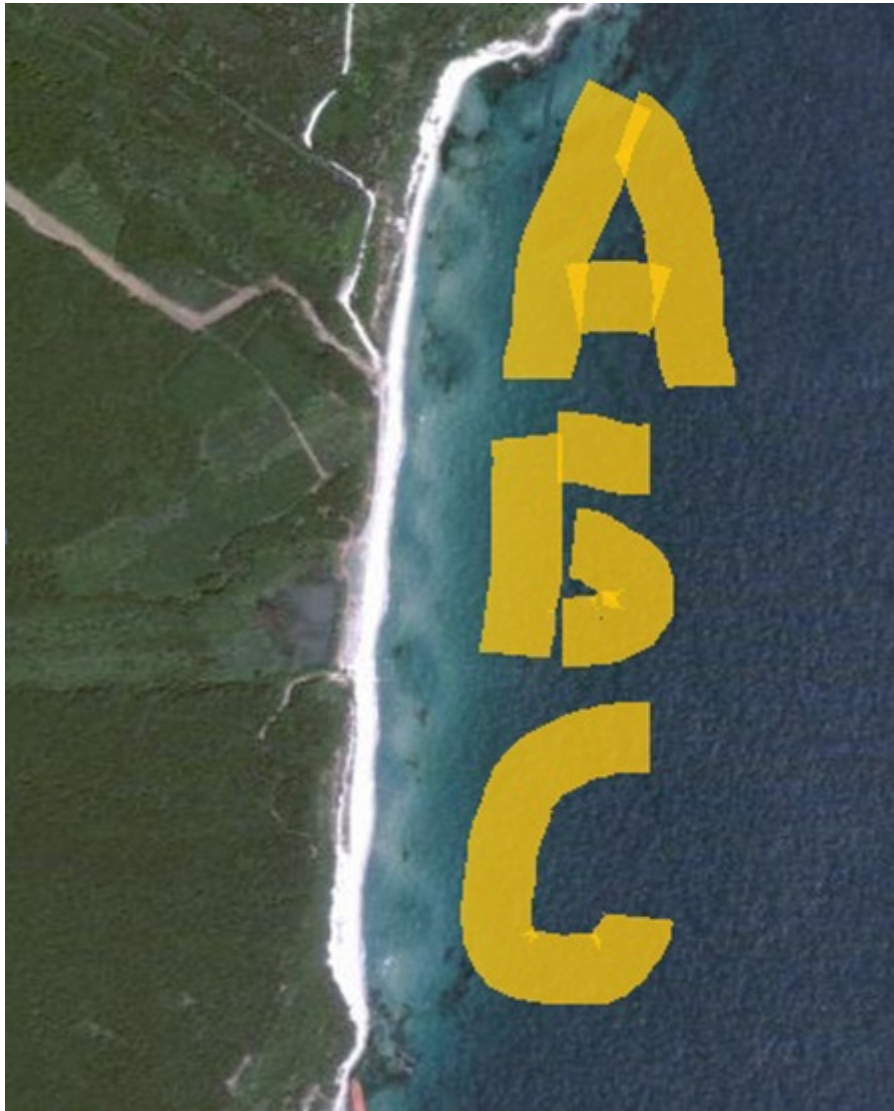
След това автобусът преминава през вилно селище Ракитника и се слиза на последната му спирка – Моста. От там се продължава пеша по същия асфалтов път. След 20 минути ходене има отклонение наляво по асфалтов път за хижа Черноморец. Продължава се направо по асфалтовият път. Пропуска се асфалтово отклонение в ляво, по което се слиза на най-северната част на Паша дере по стръмна дървена стълба (вече я няма). На следващото отклонение пак в ляво по трошено-каменен път, доста лош, се слиза до обширен паркинг.

Пътят от асфалта до паркинга за Паша дере

От паркинга надолу до самото море има достъп по едни траверси, но само за високо проходими автомобили.

За да опиша по-добре залива, който е дълъг километър и половина, съм го разделил на три участъка по петстотин метра: А, Б и С.

Паша дере от спътник

Участък А е с висок бряг, хубав плаж, там ходят повечето хора идващи на паркинга с колите си от Варна. В най-северната част има стръмна дървена стълба, за която вече писах. След нея продължава пътека и за 10-15 минути се стига до хижа Черноморец. От средата на пътеката по стръмни каменни стълби, през изоставени бунгала, се изкачва до второто отклонение на асфалта, за което бе споменато.

Участък Б може да се раздели на Б-1 и Б-2. Над Б-1 има хубава гора, в която може да се опънат палатки, до там трябва да се отиде като се продължи по асфалтовия път, който достига до газовото находище на Галата. От там по доста лош черен път се стига пак до Б-1. Мястото е удобно, по специално направена стълба, за минута се слиза до плажа.

Стълбата към Морето

В гората някакви са си заградили с телена ограда малък участък и направили нещо като барче със столчета и маси за около 20-30 човека, съблекалня и нужник.

Ето гората над участък Б-1. Виждат се нашите палатки и колата.

Плажът в участък Б-2 е хубав, над него се намира Блатото, в което се вѐдят нахални комари, добре че винаги духа вятър и те рядко създават проблеми. В десния южен край на Б-2 има хубаво място за опъване на палатки, но до там се достига по черен път от село Приселци, което е на 8-10 километра.

Най-южния край на Б-2 над самото море

В целия участък Б между плажа, гората и блатото има много лош пясъчен път, в който много често закъсват даже джипове.

Пътят в участък Б, по който има пропадания опасни и за джипове.

Най-хубав е участък С, защото там хората са по-малко. Само тези, които отиват до залив Света Парина минават от там, но те са единици. В южния край има скалички, събират се чайките, следобед високият бряг хвърля сянка. Може да се опънат палатки, но трябва да са в самия пясък и при много силно вълнение може някоя вълна да ги достигне.

На преден план се вижда участък С, който следобед е в сянка.

<http://vbox7.com/play:4279f3e54e> на тази връзка може да се види целия залив, като камерата е насочена в началото на север и се върти обратно на часовниковата стрелка.

За да се изкара добре на Паша дере, то всичко, каквото ще е необходимо трябва да се донесе. Вода няма и се мие и къпе в морето. Тоалетната е пак там. На хижа Черноморец (двадесет минути пеша) има заведение, където може да се хапнат местни риби: Гюмеш (дребна бяла цаца), Цаца, Сафрид, пържени картофки и стандартните кебапчета и кюфтета.

Гюмеш, картофки има и бира!

Продават бял хляб – 20 ст. филийката. От заведението се слиза на плажа, където има сондаж, от който може да се напълни питейна вода. Най-близкият магазин е в Ракитника на около 5 километра от Паша дере.

В тази каравана живееше един чудак от Галата, който почти всеки ден пазаруваше с колата си, така че не сме останали гладни!

На юг от Паша дере има и друг хубав залив – Света Парина. В края на месец септември приятелят Йожко успя да открие пътеката до там и да отиде. Догодина сме там на палатки и ще обиколим всичко на юг до военното поделение и залива Родни балкани.

Заливът Света Парина.

Часоваят

Септември 2011 година.

Наистина през 2012 отидохме на залив Св. Парина, даже и на следващия залив северно от Часовая. Наистина много диви и приятни за летуване места. Даже на Св. Парина има импровизирана чешмичка и могат да се правят кални бани.

Ето ни на снимка с Йожко на Св. Парина още в средата на месец май 2012 г.

За контакти и въпроси към автора на електронен адрес: gprodanov@mail.ru